

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 16P/22/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914201084
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Miklošová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2014:7914201084.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov samosudkyňou JUDr. Zuzanou Miklošovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti Š., Y., W.. XX.XX.XXXX, Y., W.. XX.XX.XXXX, N., W.. XX.XX.XXXX, N., W.. XX.XX.XXXX a T., W.. XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov, deti rodičov: C. Š., W.. X.X.XXXX, F. T. XX, M., a Y. Š., W.. XX.X.XXXX, U. Ú., S. XX, M., za účasti F. C.I., W..XX.X.XXXX, F. A. XX, M., v konaní o zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti a o úpravu rodičovských práv a povinností, takto

rozhodol:

I. Ruší náhradnú osobnú starostlivosť F. C., W.. XX.X.XXXX o maloleté deti Š., Y., W.. XX.XX.XXXX, Y., W.. XX.XX.XXXX, N., W.. XX.XX.XXXX, N., W.. XX.XX.XXXX a T., W.. XX.XX.XXXX, nariadenú rozsudkom Okresného súdu Trebišov č.k. 8P/74/2013-28 zo dňa 28.8.2013.

II. Z v e r u j e maloletého deti Y., W.. XX.XX.XXXX, Y., W.. XX.XX.XXXX, N., W.. XX.XX.XXXX, N., W.. XX.XX.XXXX a T., W.. XX.XX.XXXX Š., do osobnej starostlivosti matky.

III. Otec je povinný prispievať na výživu maloletých detí, na každé z nich sumou zodpovedajúcou 30% sumy životného minima na jedno nezaopatrené nepľnoleté dieťa, určené zákonom č.601/2003 Z.z. o životnom minime, v platnom znení, vždy do 25.dňa v mesiaci vopred, k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

odôvodnenie:

Matka sa návrhom vo veci samej domáhala zrušenia náhradnej osobnej starostlivosti F. C., o maloleté deti, pretože pominul dôvod náhradnej osobnej starostlivosti. Dňa 23.1.2014 sa matka vrátila z ústavu na výkon trestu odňatia slobody a v súčasnosti sama zabezpečuje starostlivosť o svoje deti.

Otec sa k návrhu nevyjadril.

Kolíznym opatrovníkom a náhradným rodičom, F. C. s návrhom súhlasili.

Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov č.k. 8P/74/2013-28 zo dňa 28.8.2013, právoplatným dňa 26.11.2013 súd zveril maloleté deti Š., Y., W.. XX.XX.XXXX, Y., W.. XX.XX.XXXX, N., W.. XX.XX.XXXX, N., W.. XX.XX.XXXX a T., W.. XX.XX.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti F. C., W.. XX.X.XXXX, z dôvodu, že deti sa ocitli bez akejkoľvek starostlivosti v dôsledku právoplatného odsúdenia oboch rodičov k nepodmienečnému trestu odňatia slobody a ich nástupu na výkon trestu.

Zo správy kolízneho opatrovníka zo šetrenia pomerov zo dňa 6.3.2014 súd zistil, že deti sa opäť nachádzajú v starostlivosti matky, ktorá si v segregovanej časti mesta Trebišov prenajíma unimobunku. Rodina žije vo veľmi skromných podmienkach. Matka je nezamestnaná, celodenne zabezpečuje starostlivosť o svoje deti, finančne je jej nápomocný plnoletý syn Y. Š., W..XX.XX.XXXX.

Podľa § 47 ods. 2 zákona č.36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“), súd zruší náhradnú osobnú starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, zanedbáva maloleté dieťa alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak o to táto osoba požiada.

Podľa § 36 ods.1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“), rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 65 ods.1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 62 ods.1,2,3 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (§2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení).

Podľa § 75 ods.1, veta prvá Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery

povinného.

Podľa § 76 ods.1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Vykonaným dokazovaním bola preukázaná zmena pomerov v rodine detí. Od posledného rozhodnutia súdu došlo k zmene v osobnej starostlivosti o maloleté deti, ktoré sa od 23.1.2014 opäť nachádzajú v osobnej starostlivosti matky, ktorá sa vrátila z výkonu trestu odňatia slobody a v zabezpečovaní starostlivosti jej nebránia žiadne objektívne prekážky. Keďže pominuli dôvody, pre ktoré boli deti zverené do náhradnej osobnej starostlivosti a náhradná starostlivosť už nie je v záujme detí, súd návrhu matky vyhovel a zrušil starostlivosť F.X. C. o maloleté deti Š..

Keďže rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, pretože otec si naďalej odpykáva trest odňatia slobody, súd zveril v zmysle § 36 ods.1 Zákona o rodine maloleté deti do osobnej starostlivosti matky.

V zmysle § 65 ods.1 v spojení s § 62 ods.3 zákona o rodine súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu každého dieťaťa sumou rovnajúcou sa 30% sumy životného minima na jedno nezaopatrené nepľnoleté dieťa, určené zákonom č.601/2003 Z.z. o životnom minime, v platnom znení, čo v súčasnosti predstavuje sumu 27,13 €.

Na pojednávaní konanom dňa 24.3.2014 bol vyhlásený rozsudok za prítomnosti matky, kolízneho opatrovníka a náhradného rodiča, ktorí sa vzdali práva podať odvolanie proti všetkým výrokom rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu v 3 vyhotoveniach.

Právo podať odvolanie nemajú tí účastníci, ktorí sa odvolania vzdali.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnemu skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.